

Abdestsiz Süt Vermedim

Ahmed-i Bîcân bir gün, Gelibolu'nun en büyük câmisinde vâz veriyordu. Herkes huşû içinde söylenenleri dinliyordu.

"Kardeşlerim! İnsanı Rabbinden uzaklaştıran perdelerin en büyüğü, kalbi öldürmek, karartmaktır. Kalbin ölmesine kararmasına sebep de dünyayı sevmektir. Bir hadîs-i kutsîde buyruldu ki: "Ey Âdemoğlu! Kanâat et zengin ol. Hasedi terket, râhat ol! Dünyâyı terket, dînin halis olsun."

Kim gıybeti terkederse, Allahü teâlâyâ karşı olan sevgisi çoğalır. Kim az ve doğru konuşursa, akli tam olur. Kim aza kanâat ederse, gerçekten Allahü teâlânın ahdine inanmış olur. Kim dünyâ için kaygılanırsa Allahü teâlâdan uzaklaşır."

Ahmed-i Bîcân hazretleri vâz ettiği kürsüden bir ara başını kaldırdı. Câminin giriş kapısında ağabeyini gördü. Ayakta bekliyor ve kendisine tebessüm ediyordu. İçeri girip bir yere oturmamasına hayret etmişti. Sonra mânevî bir huzurla vâzına devâm etti. Ağabeyinin bu şekilde beklemesi bir türlü aklından çıkmıyordu.

Akşam annesi ile sohbet ederken bu aklından çıkmayan şeyin sebebini öğrenmek istedi ve; *"Anneciğim! Bugün dikkatimi çeken bir şey oldu. Vâz ederken ağabeyim câmi kapısında durmuş, bana bakıyor ve tebessüm ediyordu. Ama içeri girip oturmadı. Sebebini ondan bir suâl eylesen."* dedi.

Evlâdını kıramayan anne ertesi gün büyük oğlu Muhammed Bîcân'a giderek sohbet arasında kardeşinin vâzı arasında niçin câmiye girmediğini sordu. O da; *"Kardeşim âlim, ârif biridir. Hacı Bayram-ı Velî hazretlerini görünce bir başka Ahmed oldu. Sözleri hikmet dolu. Gönülleri alan, ruhları cezbeden bir üslûbu var. İlminden, irfânından istifâde edenlerin sayısı belli değil. Ben de mübârek sözlerini dinlemek için gitmiştim. Meleklerin kanatlarını sererek vâzını dinlediklerini gördüm. Basmamak için içeriye girmedim."* dedi.

Bu duruma çok sevinen annesi, eve dönerek durumu küçük oğlu Ahmed-i Bîcân'a anlattı. Ahmed Bîcân sevineceği yerde durgunlaştı. Bunu fark eden annesi sebebini sorunca; *"Ağabeyim melekleri gördüğü hâlde ben niçin göremiyorum, acabâ sebebi nedir?"* dedi. Annesi hiç beklemediği bu soru karşısında şaşırdı. Ahmed-i Bîcân hazretleri sonra ilâve etti; *"Anneciğim bunun sebebini senin bilmen lâzım. Biraz düşün bulacaksın."* dedi.

Annesi bir süre düşündükten sonra yaşlı gözlerle oğluna; *"Sen henüz süt emme çağında idin. Namaza durmuştum. O esnada komşularımdan bir hanım geldi. Sen ağlamaya başladın. Selâm vermeme de az kalmıştı. Kadıncağız ağlamayasın diye seni emzirmeye başladı. Selâmı vermemle birlikte mâni oldumsa da sen bir kaç yudum almıştın. Sonra sordum hanım abdestsiz imiş. Ben seni hiç abdestsiz emzirmedim. Her halde sebebi odur."* dedi. Ahmed Bîcân; *"Doğru söyledin."* dedi.

Kaynak: Evliyalara Ansiklopedisi